

SKAPANDETS DROG. Väggen i bakgrunden har fått en enorm grafitti-målning. Hasse har lagt sin energi på bilbyggandet. De dubbla H4-strålkastarna specialbeställdes från Tyskland via Bosch. Blinkersn i stötfångaren kommer från den äldre 140-modellen.

Bilbyggandet blev Hasses drog

Skaparglädje

Behovet att skapa kan uttryckas på många olika sätt. Har man väl börjat, är det ofta svårt att sluta. Många vill vidareutveckla och testa nya idéer. Som Hasse Söderberg i Spånga nordväst om Stockholm. Belöningen blev en tredjeplacering i klassen på årets Vallåkraträff!

Av "Molle" Molin (text), Roland Brinkberg (foto).

■ ■ ■ Det är definitivt inte Hasse Söderbergs första bygge.

— Onej, det har passerat ett par objekt emellan. Första projektet var en Duett som jag fick av syrran. Tänkte byta ena tröskeln. Men så löpte det iväg... Höll på i två år!

Känner du igen dig? Visst kan bilbyggandet bli beroendeframkallande!

Förutom denna Volvo 140 custom äger Hasse två P1800. Den ena köptes som ett vrak.

— Fullständigt sönderrostad, minns Hasse. Jag har bokfört 1.200 timmars svetstid på den karossen.

Den andra köpte han ihop med sin numera bortgångne farsa. Bilen var renoverad men inte ihopmonterad. Allt utom blocket i motorrummet var kromat!

Många har nog sett den på olika utställningar. Bland annat har den vunnit i Vallåkra.

Eget hantverk

■ 1988 skaffade Hasse 142:an. Pris 700 kronor.

— Ett typiskt ombyggnadsobjekt, skrattar han. Vad är enklare än en gammal Volvo?

Hasse ville vidareutveckla. En taksänkning lät lockande.

— Resurser fanns, säger han. När mina föräldrar köpte huset i Spånga, ingick en verkstad på 60 m² i källaren. Farsan var billackerare. Han har gett mig många goda tips.

Hasse har försökt göra så mycket som möjligt själv.

— Alla svetskarvar är tennade. 28 stavar gick det åt.

TV-PANEL. Den lilla TV:n i instrumentbrädan väcker alltid uppseende hos yngre besökare på utställningar, berättar Hasse.

DRIFTSÄKER. B20-motorn är måttligt trimmad. Innerskärmarna är klädda med lackerade plåtar för ett renare helhetsutseende.

RÄTT PRIS. Hasse gav 700 för sin Volvo. Därefter demonterades allt löst och sålde på annons till en gubbe i Dalarna för 1.700 Smart när man bygger efter plånboken. Sektionering och sidoribborna är två tidstypiska trender som gällt genom åren.

RECEPT

Bil: Volvo 142, 1974.

Ägare/byggare: Hasse Söderberg, Spånga.
Kaross: Modifierad front och stötfångare i handbockad plåt. Spoiler uppbyggd med 1 mm plåt på stomme av 8 mm rundjärn. Framskärmarna sektionerade 3 cm i kilform. Avlägsnade handtag och lås på dörrarna. Ersatt med elmanövrerade solenoider. Bakspeglar från årsmodell 1986. Taket sänkt 5 cm på A-stolparna och 7,5 cm på C-stolparna. Bakre del av bakskärm och bakparti från 1981 års 240-modell. Bakre skärmkanter från VW Jetta. Sidoribborna är utförda av hyllkonsoler. Tröskelkylor uppbyggda av 1 mm plåt på stomme av 8 mm rundjärn. Engentillverkad bakluckevinge av makrolon. Modifierad baklucka med nedsänkt mittparti.

Motor: Volvo B20 årsmodell 1976. Utrustad med K-kam, 44/37-ventiler, aluminium-insug och Weber 36/36-förgasare. Extraktorgrenör och hembockat 2 tums avgassystem med Simon ljuddämpare.

Transmission: 4-växlad manuell Volvo M40-låda med kort spak.

Fälgar: Breddade Volvo 760 med godkänd spårvidd. 7x15 fram, 9x15 bak.

Däck: Goodyear 225/50-15 fram, Bridgestone 245/50-15 bak.

Lack: Nederdel sprutad i BMW: s lichtsilber plus pärlemoeffekt. Övre del sprutad med Volvos grafitgrå plus guldeffekt. Linjer i neoneffekt.

Material: Herberts Standox. Arbetet utfört av Hasse och Cewe Olsson.

Inredning: Pro Cars svarta skinnstolar fram. Skinnbaksäte från Volvo 260. Instrumentbräda och sidopaneler från Volvo 240 årsmodell 1981. Lackerat i silvermetallic och grafitgrått. Arbetet utfört av Hasse.

Byggtid: Cirka 1.000 timmar. Köpte bilen 1988 för 700 kr. Första utförandet färdigt 1989. Om-lackerad i olika kulörer 1990 och 1994.

Tack till: Morsan och farsan (när han levde) som har villagaraget och som stod ut med oljud och thinnerlukt som spred sig i huset. Killarna på Bohab som lämnat schyssta priser på delar och färg. (Gäller framför allt Kenneth). Cewe Olsson på Cronhagens Billack för råd och viss assistans vid lackeringen. Min flickvän, som är garageänka. Till sist vill jag hedra minnet av min bortgångne farsa som lärde mig grunderna inom billackerandets ädla konst.

Motivering: Skapa något som ingen annan har. Vilda idéer måste testas i praktiken. Har svårt att hålla fingrarna i styr när jag ser en tråkig originalbil. Skaparglädjen har blivit min drog!

UPPDATERAD. Hela bakpartiet är utbytt mot en nyare årsmodell av 200-serien. Hasse köpte två bakskärm på skroten och lyckades få bakpartiet på köpet.

— Men tråkigast var all slipning och spackling. Det tog över 100 timmar. Då höll jag ändå på intensivt. Minst 35 timmar i veckan... bara för att bli färdig med skiten.

Hasse siktade på att bli färdig till "Bilsport Summer Meet på Mantorp Park" 1989.

— Men det var tigt på slutet, erkänner han leende. Jag lackade dom sista detaljerna på fredan. Sen in med bitarna i bilen och upp med den på ett släp.

Överraskande

■ Naturligtvis började släpet att wobbla halvvägs ner till Mantorp...

— Bara av med alltihop och

lasta om, säger Hasse!

När han väl kom fram ägnade Hasse större delen av lördagen åt att montera ihop bilen inne på banområdet.

Därefter har det blivit en hel del turnerande på olika evenemang genom åren.

— Årets Vallåkraträff var en höjdare, tycker Hasse. Jag och kompisarna var precis på väg att åka hem då vi hittade en grattislapp på vidrutan. Gissa om vi spekulerade över vilket pris bilen skulle få.

Det blev en tredjeplacering i klassen. Övrigt för Hasse, men enligt beslutat av jury.

Skaparglädje ska uppmuntras! □